

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: mail@laserdisken.dk

Aalborg den 1. marts 1999

Påstandsdokument

i sag nr. B-0945-98,
Østre Landsret, afd. 18

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

nedlægger jeg som sagsøger følgende påstande:

Principal påstand:

Indstævnte tilpligtes at tilbagebetale opkrævet arbejdsmarkedsbidrag (ambi) på 90.051 kr med tillæg af rente jfr. cirkulære nr. 157 af 14/10-1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb samt 20.000 kr i erstatning og sagsomkostninger i forbindelse med sagsanlæg og sagsbehandling ved byretten.

Subsidiær påstand:

Indstævnte tilpligtes at tilbagebetale opkrævet arbejdsmarkedsbidrag (ambi) på 61.122,77 kr med tillæg af rente jfr. cirkulære nr. 157 af 14/10-1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb samt 20.000 kr i erstatning og sagsomkostninger i forbindelse med sagsanlæg og sagsbehandling ved byretten.

Mere subsidiær påstand:

Indstævnte tilpligtes at betale erstatning for fald i omsætning som følge af, at ulovligt opkrævet arbejdsmarkedsbidrag (ambi) er overvæltet på priserne, på ialt ikke under 61.122,77 kr med tillæg af rente samt 20.000 kr i erstatning og sagsomkostninger i forbindelse med sagsanlæg og sagsbehandling ved byretten.

Supplerende påstand:

Indstævnte idømmes bøde jfr. retsplejelovens § 324 og § 325.

Anbringender jfr. den principale påstand:

Betalt ambi:	201.288
Udbetalt negativ ambi:	-111.237
Ialt ulovligt opkrævet:	90.051

Tallene er opgjort af Told- og Skatteregion Aalborg, jfr. bilag 2.

Ambi er opkrævet i strid med EF-traktaten. Det følger af EF-traktaten, at en borger har krav på at få tilbagebetalt en afgift, der er opkrævet i strid med EF-traktaten. Der undtages fra reglen, såfremt borgeren har overvæltet afgiften på et efterfølgende forbrugsled, så det reelt ikke er ham, der har betalt afgiften. Undtagelsen forhindrer både ugrundet berigelse for den afgiftsramte og et dobbeltkrav mod staten.

I dette tilfælde er afgiften ikke overvæltet på næste forbrugsled. Tilbagebetaling vil hverken føre til ugrundet berigelse for mig eller dobbeltkrav mod staten, der ikke har modtaget krav om tilbagebetaling af afgift fra mine kunder.

Hvad angår sagsomkostninger på 20.000 kr gøres særligt opmærksom på, at jeg tre gange rejste fra Aalborg til København for at deltage i retsmøder, og at jeg har afholdt udgifterne til min revisor, der afgav forklaring for retten.

Anbringender jfr. den subsidiære påstand:

Ambi havde to formål:

1) at omlægge arbejdsgiverafgifterne, så de blev beregnet på grundlag af omsætningstilvæksten i stedet for antallet af medarbejdere.

2) at forbedre betalingsbalancen med særregler, der belastede import (der ikke anerkendtes som varekøb), og gav tilskud til eksport (der ikke medregnedes som salg).

Det var tilsigtet, at omlægningen skulle være neutral, så opkrævningen af ambi blev modsvaret af de arbejdsgiverafgifter, der blev ophævet, så det økonomiske grundlag for virksomheder på hjemmemarkedet som helhed forblev uændret. Ambiens nettoresultat var således at flytte penge fra importvirksomhederne til eksportvirksomhederne.

Det bemærkes særligt, at særreglerne om import/eksport er årsag til, at jeg har betalt mere i ambi, end jeg sparede ved afskaffelsen af arbejdsgiverafgifterne. I perioden udgjorde min virksomheds import 68 % af det samlede køb - ialt 7761.282 kr, hvilket forårsagede et mistet fradrag på 194.032 kr. Særreglen om eksport gav min virksomhed en gevinst, der imidlertid ikke var i samme størrelsesorden. Såfremt særreglerne ikke var indført, havde omlægningen ikke medført et tab for min virksomhed.

Den totale effekt af lovkomplekset i forbindelse med indførelse af ambi incl. de anførte særregler var et samlet tab på 61.123 kr - medregnet værdien af sparede arbejdsgiverafgifter.

Betalt ambi:	201.288
Udbetalt negativ ambi:	-111.237
Sparede arbejdsgiverafgifter:	-28.928
Ialt har "omlægningen" påført mig et tab på:	61.123

Told- og Skattestyrelsen forventede, at særreglerne ville medføre, at importørerne ville hæve priserne for at få tabet dækket, jfr. reglement om AMBI, oktober 1990 (bilag 8). Det burde derfor være klart for Told- og Skattestyrelsen, at jeg som importør led et tab som anført, når jeg undlod at hæve priserne, men betalte ambi som en særskilt udgift på samme måde som andre driftsudgifter.

Det bemærkes, at kun opkrævningen af ambi var i strid med EU-retten. Afskaffelsen af arbejdsgiverafgifterne var ikke ulovlig. Hverken EF-traktaten eller EF-domstolen har godkendt, at tilbagebetaling af ulovligt opkrævede afgifter kan undlades på grund af anden national lovændring. Før sparede arbejdsgiverafgifter kan fradrages tilbagebetalingen, skal spørgsmålet forelægges for EF-traktaten.

Med hensyn til fradrag for sparede sygedagpenge har indstævntes undersøgelser bekræftet, at jeg ikke har modtaget sygedagpenge fra det offentlige i perioden.

Anbringender jfr. den mere subsidiære påstand:

Indstævnte lægger vægt på den betydning, ambi har haft eller kunne få for konkurrenceevnen. Konkret har ambien ikke ændret min konkurrenceevne, idet ambi totalt set ikke medførte prisændringer, og idet jeg heller ikke ændrede priserne på mine varer.

Påstanden får betydning, såfremt retten ukorrekt vælger at lægge til grund, at jeg har overvæltet ambi på priserne. Det ville i givet fald have medført, at mine priser var steget i forhold til forbrugernes alternative forbrugsmuligheder. Konsekvensen ville naturligvis

have været et fald i salgsmængden, og det må retten nødvendigvis forholde sig til, hvis den fastholder *antagelsen* om overvæltning.

Indstævnte har tidligere ansat værdien af konkurrenceforskellen til ikke mindre end ambi-udgiften, jfr. duplik af 5. februar 1997:

"Ex tuto gøres det gældende, at såfremt det måtte lægges til grund, at sagsøgeren har holdt ambi ude af sine priser, så vil sagsøgeren have opnået dækning for ambi-udgiften ved meromsætning som følge af den herved opståede konkurrencefordel i forhold til konkurrenter, der indregnede ambi i deres priser."

På tidspunktet troede indstævnte, at jeg havde konkurrenter i form af andre importører, der have overvæltet ambi på priserne. Først senere blev indstævnte klar over, at situationen er lige omvendt: at jeg ikke var i konkurrence med andre med tilsvarende varer, og at konkurrencen skal bedømmes i forhold til forbrugernes alternative forbrugsmuligheder totalt set.

Som Told- og Skattestyrelsen korrekt har forklaret i Tidsskrift for Skatter og Afgifter (bilag 3, side 2), førte omlægningen af arbejdsgiverafgifterne ikke samlet til prisforhøjelser. Det skyldes, at opkrævet ambi (50 mia. kr) svarede til sparede arbejdsgiverafgifter (50 mia. kr). Hertil kommer 23 mia. kr, der blev udbetalt i negativ ambi.

Såfremt retten antager, at jeg havde lagt ambi på priserne, havde jeg dermed skadet min konkurrencesituation i forhold til forbrugernes alternative forbrugsmuligheder med et beløb, der mindst svarer til ambi-udgiften, jfr. sagsøgtes duplik.

Anbringender jfr. den supplerende påstand:

§ 324 - at bringe mig i den nødvendighed at anlægge sag:

Trods EF-domstolens klare afgørelser afviste indstævnte mit tilbagebetalingskrav *uden* forinden at undersøge, om jeg havde overvæltet ambi på næste forbrugsled. Dermed bragte indstævnte mig i den situation, at det var nødvendigt at anlægge sag.

Pligten til at tilbagebetale ulovligt opkrævede afgifter følger af EF-traktaten, og der undtages kun i tilfælde af, at afgiften er overvæltet på næste forbrugsled. Det er en medlemsstats pligt at respektere EF-traktaten og EF-borgernes rettigheder. Det må ikke være en forudsætning, at den krænkede anlægger sag for at få tilbagebetaling.

§ 324 - at bringe mig i den nødvendighed at indbringe sagen for højere ret:

Efter at have fået fri adgang til at gennemse mine fakturaer og indkøbsbilag, og efter at have gennemgået flere kasser med bilag, afgav sagsøgte efter opfordring fra dommeren, da sagen blev berammet til domsforhandling, følgende erklæring (sagsøgtes processkrift af 13. november 1997):

"Indledningsvis skal det oplyses, at undertegnede ved gennemgang af sagsøgers fakturaer for perioden 1987 til 1991 ikke har konstateret nominelle prisstigninger vedrørende de af sagsøger solgte produkter."

Under domsforhandlingen fremlagde sagsøgte et påstandsdokument med følgende indhold:

"For så vidt angår sagsøgers salg af videofilm på bånd i 1988 i henhold til det i 1987 trykte katalogs priser har sagsøgers varesortiment været så omskifteligt, at der ikke kan siges noget sikkert om udviklingen i sagsøgers priser."

Den fremførte påstand er i direkte modsætning til den afgivne proceserklæring, som lå til grund umiddelbart før domsforhandlingen. Fremsættelsen af den nye påstand under domsforhandlingen gjorde det umuligt for mig at imødegå påstanden med dokumentation under domsforhandlingen i byretten, hvorved det blev nødvendigt at indbringe sagen for højere ret.

Efter min opfattelse er sagsøgtes handling både i strid med § 324, menneskeretskonventionens artikel 6 og § 4.3 (respekt for retsprocessens kontradiktoriske karakter) i reglerne for god advokatskik.

Påstanden bør ses i lyset af, at indstævnte er Den Danske Stat. Kun en bødestraf for den opførsel sikrer tilliden til Danmark som en demokratisk stat. I et *fungerende* demokrati respekterer også Staten loven og borgernes retskrav, et retskrav, som Danmark via medlemskab af Den Europæiske Union og tiltrædelsen af Den Europæiske Menneskeretskonvention er forpligtet af.

§ 325 - udflugter med det formål at skille mig fra min ret:

Fra min ansøgning om tilbagebetaling til dags dato har indstævnte kun ufrivilligt medvirket til at belyse sagens faktiske omstændigheder. Derudover har indstævnte afvist at tillægge de faktiske omstændigheder betydning i sagen.

Indstævntes forsvar er udelukkende bygget op af udflugter - uden sammenhæng med en klar holdning til sagen og uden sammenhæng med virkeligheden.

1)

Påstanden om, at jeg har overvæltet ambi, fordi jeg befandt mig på et marked med fri prisdannelse, er en udflugt uden andet formål end at skille mig fra min ret.

Medlemskab af Den Europæiske Union forudsætter som hovedregel et marked med fri prisdannelse. Påstanden underminerer fuldstændigt EU-rettens krav om tilbagebetaling af ambi.

Mit tilbagebetalingkrav skal bedømmes ud fra, om jeg har overvæltet ambi. Ikke ud fra, om der i Danmark er fri prisdannelse på markedet.

Da indstævnte er klar over dette, må påstanden karakteriseres som en udflugt.

2)

Påstanden om, at jeg er tilgodeset, fordi jeg i kraft af faste priser har forbedret min konkurrencesituation, er en udflugt uden andet formål end at skille mig fra min ret.

Når påstanden gøres gældende i forbindelse med påstanden om overvæltning, er der tale om en 1-2 kombination uden andet formål end at gøre tilbagebetalingskravet illusorisk. Enten antages virksomheden at have overvæltet ambi, eller også antages virksomheden at have fået fordel af, at andre virksomheder har overvæltet ambi. Samlet har påstandene til formål at sikre, at ingen får ambi tilbage.

I den konkrete situation fastholdes påstanden, selvom det er bevist, at det ikke er tilfældet. Det er dels bevist, at jeg ikke havde konkurrence på mit eget område, dels at ambi som helhed ikke førte til prisstigninger, og dels at der ikke er sket prisstigninger på mine varer i perioden. Som et absolut minimum for at kunne tillægge argumentet reel betydning, bør indstævnte forklare, hvordan en ambi-udbetaling til erhvervslivet på sammenlagt 23 mia. kr. kan føre til prisstigninger.

Argumentet er hverken udtryk for konkrete undersøgelser af de faktiske omstændigheder eller et udtryk for en klar holdning. Der er alene tale om en udflugt.

3)

Påstanden om, at der ikke kan siges noget sikkert om udviklingen af mine varers priser, fordi det ikke fremgår af et katalog, kan kun betegnes som en udflugt, når det fremgår af fakturaerne, at der ikke kan konstateres prisstigninger i perioden 1987 til 1991.

Skatteministeriet ved godt, at regnskaberne skal beskrive virkeligheden. Hvis mine regnskabers ægthed bestrides, bør det følges op med en begrundet tiltale, da det er strafbart at snyde med faktureringen.

Indstævnte lægger vægt på katalogernes eventuelle unøjagtighed alene med det formål at nå frem til en antagelse, som ikke er i overensstemmelse med fakturaerne - og dermed virkeligheden. Der er alene tale om et ønske om at skille mig fra min ret.

4)

Påstanden om, at en anslået besparelse til sygedagpenge skal medregnes, selvom det er positivt dokumenteret og erkendt, at jeg ikke har fået udbetalt sygedagpenge eller sparet udgifter til sygedagpenge på grund af omlægningen af arbejdsgiverafgifterne, kan på ingen måde ses som andet end en udflugt med henblik på at skille mig fra min ret.

5)

Påstanden om at fradrage sparede arbejdsgiverafgifter for 1989-1991 fra indbetalingen af ambi for 1988 har ingen støtte i virkeligheden.

Dels forudsætter denne manøvre, at der ses bort fra, at virksomhederne tager hensyn til de sparede arbejdsgiverafgifter i deres kalkulationer. Told- og Skattestyrelsens forudsætninger og indsamlede tal viser, at priserne reelt ikke steg. Det forklares med, at ambien opvejede de sparede arbejdsgiverafgifter. Det er virkelighedsfjernt og forkert at fratække de sparede arbejdsgiverafgifter to gange.

Hvis de sparede arbejdsgiverafgifter for 1989-1991 fradrages i 1988-indbetalingen, er det nødvendigvis med udgangspunkt i, at virksomheden overvæltede ambi fuldt ud på priserne uden at skele til sparede arbejdsgiverafgifter. Det forudsætter, at priserne steg! Det harmonerer ikke med erklæringen om, at der ikke skete prisstigninger i perioden fra 1987 til 1991. Det er en udflugt fremsat mod bedre vidende.

6)

Påstanden om, at ambi er overvæltet for 1988-1991 i modsætning til 1987, da ambi ikke eksisterede, kræver nødvendigvis en ændring i forholdet mellem købs- og salgspriserne fra 1988. En sådan ændring kan hverken påvises eller konstateres.

Påstanden om, at ambi ikke er overvæltet for 1988, men for 1989-1991, kræver nødvendigvis en ændring i forholdet mellem købs- og salgspriserne fra 1989. En sådan ændring kan hverken påvises eller konstateres.

Når indstævnte har erklæret, at der fra 1987 til 1991 ikke skete ændringer i mine priser, er påstanden om overvæltning at anse for en udflugt mod bedre vidende.

Spørgsmål til EF-domstolen:

Der er i sagen ikke fremkommet nyt, som kræver den nationale domstols bedømmelse. Der er alene tvist om gyldigheden af de generelle formodninger og antagelser, som ligger til grund for byrettens afvisning af mit tilbagebetalingskrav.

Jfr. EF-traktatens artikel 177, stk. 3 anmoder jeg derfor om en forelæggelse for EF-domstolen. Jeg foreslår følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en national domstol eller en national myndighed generelt antager, at en EF-stridig afgift overvæltes på næste omsætningsled ifølge en formodning om, at den afgiftspligtige alene i kraft af et kendskab til afgiftens eksistens automatisk vil overvælte afgiften på næste omsætningsled og dermed være afskåret fra at få den ulovligt opkrævede afgift tilbagebetalt?"

Spørgsmål 2:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en national domstol eller en national myndighed generelt antager, at en EF-stridig afgift overvæltes på næste omsætningsled, når den afgiftspligtige befinder sig på et marked med fri prisdannelse, og hvor den afgiftspligtige ikke har været i konkurrence af betydning med andre på markedet, således at den afgiftspligtige under disse forhold er afskåret fra at få den ulovligt opkrævede afgift tilbagebetalt?"

Spørgsmål 3:

Er det i overensstemmelse med medlemsstaternes erstatningspligt for overtrædelse af Fællesskabsretten, at en medlemsstat udformer en lovgivning eller praksis om tilbagebetaling af afgift, der er opkrævet i strid med Fællesskabsretten, således at afgiften ikke tilbagebetales til virksomheder, der opererer på et frit marked, med den begrundelse, at virksomhederne generelt anses for at have overvæltet afgiften på næste omsætningsled, også selvom det er i strid med de konstaterede faktiske omstændigheder?

Spørgsmål 4:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en medlemsstat kan fritages for at tilbagebetale en EF-stridig afgift med henvisning til ændringer i virksomhedernes konkurrencesituation?"

Spørgsmål 5:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en medlemsstat kan fritages for at tilbagebetale en EF-stridig afgift med henvisning til, at en lovgivning om ændringer i sygedagpenge gav den afgiftsbelagte mulighed for at få øget refusion af sygedagpenge, selvom den afgiftsbelagte i en konkret sag ikke har fået refusion af sygedagpenge?"

Spørgsmål 6:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en medlemsstat kan fritages for at tilbagebetale en EF-stridig afgift med henvisning til, at en anden lovgivning gav de afgiftspligtige økonomiske fordele?"

Det står naturligvis retten frit at ændre formuleringen af spørgsmålene, men det hører under EF-domstolens kompetence at afgøre spørgsmålene, der handler om;

- 1) generelle afvisninger af tilbagebetaling begrundet i et kendskab til afgiften...
- 2) generelle afvisninger af tilbagebetaling begrundet i et frit marked...
- 3) afvisninger i strid med konstaterede fakta...
- 4) afvisninger begrundet i ændringer i den afgiftspligtiges konkurrencesituation...
- 5) afvisninger begrundet i teoretiske besparelser, der reelt ikke er opnået...
- 6) afvisninger/nedslag i tilbagebetaling begrundet i sparede arbejdsgiverafgifter...

Østre Landsrets kompetence:

Det hører under Landsrettens kompetence at fastlægge de faktiske forhold, så EF-domstolen får en *konkret* baggrund for fortolkningen af EF-traktaten. De faktiske forhold i sagen er dokumenteret, og navnlig er der enighed om

- at omlægning af ambi ikke førte til ændringer i mine salgspriser.
- at jeg ikke modtog refusion af sygedagpenge i ambi-perioden.

Der resterer ingen tvivlsspørgsmål, som Landsretten kan tage stilling til - kun antagelser og formodninger, der afskærer mig fra de rettigheder, jeg er tilsikret af EF-traktaten.

Kun EF-domstolen har kompetence til at afgøre gyldigheden af sådanne formodninger og antagelser. En forelæggelse for EF-domstolen er derfor nødvendig.

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen